

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 576

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 20 iunie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
734.	— Decret privind desemnarea candidatului la funcția de prim-ministru.....	2
D E C I Z I I A L E P R I M - M I N I S T R U L U I		
307.	— Decizie pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 350/2022 privind constituirea Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe CEISD	2
A C T E A L E Î N A L T E I C U R Ţ I D E C A S A Ţ I E Ș I J U S T I Ţ I E		
Decizia nr. 155 din 5 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)		3–8

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind desemnarea candidatului la funcția de prim-ministru**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (1), ale art. 100 alin. (1) și ale art. 103 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se desemnează domnul Ilie-Gavril Bolojan în calitate de candidat la funcția de prim-ministru, pentru a cere votul de încredere al Parlamentului asupra programului și listei noului Guvern, potrivit art. 103 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 20 iunie 2025
Nr. 734.

D E C I Z I I A L E P R I M - M I N I S T R U L U I**GUVERNUL ROMÂNIEI****P R I M - M I N I S T R U L****D E C I Z I E****pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 350/2022
privind constituirea Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe CEISD**

În temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 164/2023, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul interimar emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, anexa „Componenta Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe CEISD” la Decizia prim-ministrului nr. 350/2022 privind constituirea Comisiei pentru examinarea investițiilor

străine directe CEISD, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 6 iunie 2022, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Cristina Trăilă

București, 20 iunie 2025.
Nr. 307.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 155

din 5 mai 2025

Dosar nr. 92/1/2025	
Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Adina Georgeta Ponea	— pentru președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Cristina Truțescu	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona-Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina-Irina Prisecaru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 92/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Maria-Camelia Drăgușin, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, în Dosarul nr. 1.877/103/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, fiind formulat un punct de vedere la raport de către pârâtul Spitalul Municipal de Urgență Roman.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ a dispus, prin Încheierea din 2 decembrie 2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra următoarei chestiuni de drept:

Dacă, în aplicarea art. 38 și 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se impune acordarea către reclamantii a sporurilor permanente și a sporurilor nepermanente calculate la salariul de bază în plată sau la salariul de bază aplicabil la 1.01.2018.

Dacă principiul nediscriminării și egalizării impune și aplicarea sporului mai mare în plată pentru personal similar, atât în cazul sporurilor permanente, cât și al celor nepermanente.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

8. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 153/2017*)

Capitolul IV — Dispoziții tranzitorii și finale

Aplicarea legii

Art. 38. — (1) Prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017.

(2) Începând cu data de 1 iulie 2017:

a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

b) prin excepție de la lit. a), salariile lunare ale personalului prevăzut la art. 11 se stabilesc în conformitate cu prevederile acestui articol;

c) prin excepție de la prevederile lit. a), indemnizațiile lunare ale personalului care ocupă funcții de demnitate publică se stabilesc prin înmulțirea coeficienților din anexa nr. IX cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată;

d) până la data de 31 decembrie 2017 se acordă drepturile de hrană și tichetele de masă de care beneficiază, la data intrării în vigoare a prezentei legi, unele categorii de personal bugetar, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale:

a) cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

b) prin excepție de la lit. a), începând cu 1 martie 2018, salariile de bază ale personalului care ocupă funcțiile de medici, de asistenți medicali și ambulanțieri/șoferi autosanitară prevăzute în anexa nr. II cap. I se majorează la nivelul salariului de bază stabilit potrivit prezentei legi pentru anul 2022;

c) prin excepție de la lit. a), începând cu data de 1 martie 2018, pentru personalul prevăzut în anexa nr. II, cuantumul sporurilor pentru condiții de muncă se determină conform Regulamentului-cadru de acordare a sporurilor, elaborat de Ministerul Sănătății și aprobat prin hotărâre a Guvernului până la data de 1 martie 2018, fără a depăși limita prevăzută la art. 25;

d) prin excepție de la lit. a), începând cu 1 martie 2018, cuantumul brut al salariilor de bază, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, de care beneficiază personalul didactic din unitățile/instituțiile de învățământ preuniversitar și universitar de stat, inclusiv unitățile conexe, precum și personalul din cadrul Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior, se majorează cu 20% față de nivelul acordat pentru luna februarie 2018, cu respectarea prevederilor alin. (6);

d¹) prin excepție de la lit. a), începând cu 1 aprilie 2018, salariile de bază ale personalului care ocupă funcțiile prevăzute la anexa nr. VIII cap. I lit. A pct. I lit. b) se stabilesc la nivelul salariilor de bază prevăzute de prezenta lege pentru anul 2022;

d²) de prevederile lit. d) beneficiază începând cu luna mai 2018 și personalul încadrat pe funcțiile de inspector școlar general, inspector școlar general adjunct, inspector școlar de specialitate și inspector școlar;

e) prin excepție de la lit. a), salariile lunare ale personalului prevăzut la art. 11 se stabilesc în conformitate cu prevederile acestui articol;

f) indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică prevăzute în anexa nr. IX se stabilesc pe baza coeficienților și a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată;

g) pentru personalul încadrat în unități sanitare publice aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, influențele financiare determinate de creșterile salariale prevăzute la lit. a)-c), inclusiv suma compensatorie prevăzută la alin. (6¹), precum și sumele determinate de aplicarea art. 25 alin. (6), se asigură prin transferuri din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate de la o poziție distinctă;

h) începând cu luna martie 2018 până la 31 decembrie 2018, drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă, sporul pentru activitatea prestată în ture, sporul acordat pentru

munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare nu se lucrează, sporul pentru munca prestată în timpul nopții vor fi determinate conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018;

i) prin excepție de la lit. a), pentru personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de scutire de impozit pe venit din data de 31 decembrie 2017, potrivit prevederilor art. 60 pct. 1-3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 28,5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

j) prin excepție de la lit. a), cuantumul sporului prevăzut la art. 22 alin. (1) se acordă începând cu drepturile aferente lunii martie, fără a se depăși limita prevăzută la art. 25.

(4) În perioada 2019-2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h).

(4¹) Prin excepție de la prevederile alin. (4), personalul didactic de predare, personalul didactic auxiliar, personalul didactic de conducere și personalul de îndrumare și control din învățământ beneficiază:

a) începând cu 1 ianuarie 2019 de prima tranșă de 1/4 din diferența dintre salariul de bază prevăzut de lege pentru anul 2022 și cel din luna decembrie 2018;

b) începând cu 1 ianuarie 2020 de a doua tranșă de 1/4 din diferența dintre salariul de bază prevăzut de lege pentru anul 2022 și cel din luna decembrie 2018;

c) începând cu 1 septembrie 2021 de salariile de bază prevăzute de lege pentru anul 2022.

(4²) Prevederile alin. (4¹) nu se aplică personalului asimilat din punctul de vedere al salarizării cu personalul didactic încadrat în unitățile/instituțiile de învățământ preuniversitar și universitar de stat.

(4³) Prin excepție de la prevederile alin. (4), personalul din sistemul sanitar care ocupă funcțiile de farmacist, biolog, biochimist, chimist, fizician și psiholog, potrivit anexei nr. II, beneficiază, începând cu data de 1 iulie 2020, de salariile de bază prevăzute de lege pentru anul 2022.

(4⁴) Prin excepție de la prevederile alin. (4), personalul din sistemul sanitar care ocupă funcțiile de fiziokinetoterapeut, kinetoterapeut și profesor CFM, potrivit anexei nr. II, beneficiază, începând cu data de 1 iulie 2020, de salariile de bază prevăzute de lege pentru anul 2022.

(5) Prin legea privind plafoanele unor indicatori specificați în cadrul fiscal-bugetar se pot stabili anual alte majorări salariale decât cele prevăzute de prezentul articol.

(6) În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.

(6¹) Începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor prezentei legi sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25. Suma compensatorie se determină lunar pe perioada în care se îndeplinesc condițiile pentru acordarea acesteia.

(7) Salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare se rotunjesc din leu în leu în favoarea salariatului.

(8) În situația în care, în urma promovării în funcție, grad sau treaptă profesională ori a avansării în gradație, potrivit legii, rezultă un salariu de bază mai mic decât cel avut la data promovării sau avansării în gradație, se păstrează salariul de bază avut anterior promovării sau avansării în gradație.

(9) Pentru personalul din structura Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, care ocupă funcții și își desfășoară activitatea în condiții ce impun acordarea sporurilor specifice, stabilite potrivit prezentei legi, personal care nu a avut în plată sporuri în luna decembrie 2019, respectiv pentru personalul nou-încadrat, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar se acordă prin raportare la salariul de bază aflat în plată. (...)

Aplicarea tranzitorie

Art. 39. — (1) Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

(2) În situația în care prin aplicarea alin. (1) nu există funcție similară în plată, nivelul salariului de bază, soldei de funcție/salariului de funcție, indemnizației de încadrare pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut în anexe cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare, la care se aplică, după caz, prevederile art. 10 privind gradația corespunzătoare vechimii în muncă.

(3) În situația în care prin aplicarea alin. (1), prin instituție sau autoritate publică se înțelege acea instituție sau autoritate publică cu personalitate juridică care are patrimoniu propriu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul acesteia are calitatea de ordonator de credite.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.

(5) Sporul pentru titlul științific de doctor, acordat ca sumă compensatorie sau ca spor la salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, după caz, de la data aplicării prevederilor prezentei legi nu se mai acordă, personalul care deține titlul științific de doctor, indiferent de data obținerii acestuia, beneficiind de prevederile art. 14.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), pentru personalul didactic din sistemul național de învățământ salarizarea se stabilește în raport cu nivelul utilizat la data de 30 iunie 2017 potrivit Hotărârii Guvernului nr. 38/2017 pentru aplicarea prevederilor art. 3⁴ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 38 alin. (3) și (4).

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

9. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, reclamantii au solicitat obligarea pârâtului Spitalul Municipal de Urgență Roman la recalcularea și plata, începând cu data 1.08.2020 și până la zi, a diferenței dintre sporurile cuvenite, atât cele permanente, calculate în raport cu prevederile art. 38 alin. (3) lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017 și Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, cu modificările și completările ulterioare (Hotărârea Guvernului nr. 153/2018), cât și cele nepermanente, calculate în raport cu prevederile art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu aplicarea prevederilor art. 39 din aceeași lege în cazul reîncadrării, acolo unde este cazul, și sumele efectiv plătite, diferențe actualizate cu indicii de inflație și dobânda legală la momentul plății efective.

10. În motivarea acțiunii, reclamantii au arătat că sunt salariați pârâtului Spitalul Municipal de Urgență Roman, iar în anul 2022, deși mai mulți dintre ei aveau gradația 5, aveau un salariu de bază și o bază de calcul al sporurilor diferite. La data de 1.01.2023 au fost reîncadrați conform actului adițional încheiat în baza dispozițiilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare.

11. A fost majorat cu 10% salariul de bază avut la 31.12.2022, conform prevederilor legale, însă din coroborarea salariilor tuturor colegilor care lucrează în compartimentul personal de deservire și pază au descoperit faptul că baza de calcul al sporurilor permanente și al celor nepermanente diferă de la un coleg la altul, chiar dacă au funcție și gradație similare.

12. Consideră reclamantii că pârâtul trebuia să stabilească sporurile permanente în raport cu salariul de bază în plată și nu în raport cu salariul aplicabil la 1.01.2018.

13. Pârâtul a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea ca inadmisibilă a cererii de chemare în judecată.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

14. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea este admisibilă, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, reținând ca fiind îndeplinite toate condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv: (i) existența unei cauze în curs de judecată, care privește plata drepturilor salariale sub forma sporurilor către reclamantii angajați la Spitalul Municipal de Urgență Roman, făcând deci parte din categoria personalului plătit din fonduri publice; (ii) instanța judecătorească în primă instanță; (iii) soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea chestiunii de drept în discuție, astfel, reclamantii și-au întemeiat acțiunea

pe un mod de calcul al sporurilor cu luarea în considerare a salariului de bază în plată, iar nu a salariului de bază aplicabil la 1.01.2018, pretinzând în plus raportarea la valoarea cea mai mare a sporurilor; (iv) chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

15. Instanța de sesizare a mai reținut că în cauza de față chestiunea de drept ce se impune a fi dezlegată nu a fost lămurită expres prin Decizia nr. 8 din 8 februarie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 2 aprilie 2021.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

16. Părâtul a considerat inoportună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri de principiu în materie, arătând, în cuprinsul precizărilor depuse la dosar, că există deja o practică unitară la nivelul țării privind salarizarea personalului medical și bazele de calcul utilizate pentru stabilirea cuantumului sporurilor, precum și pentru stabilirea și acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 153/2018.

17. Reclamantii nu și-au expus punctul de vedere cu privire la problema de drept în discuție.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

18. Instanța de trimitere a reținut că, la trecerea dintr-o gradatie în alta, sporurile trebuie actualizate în raport cu această reîncadrare și cu noul salariu de bază calculat. În caz contrar, salariatului i s-ar socoti un salariu de bază, conform gradației, și altul conform gradației inferioare pentru a i se calcula sporurile. Sporurile sunt definite în art. 7 lit. i) din Legea-cadru nr. 153/2017 ca fiind elemente ale salariului lunar, acordate ca procent la salariul de bază.

19. De asemenea, tribunalul a apreciat că principiul nediscriminării și egalizării se aplică și în ceea ce privește plata sporurilor. Din interpretarea literală, dar și sistematică a prevederilor art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017, principiul nediscriminării salariale, astfel cum a fost conceput de legiuitor, se referă la instituirea unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție, elemente care intră în definiția și modul de calcul al indemnizației de încadrare/salariului de bază, după cum principiul egalității, prevăzut la art. 6 lit. c) din aceeași lege, are semnificația asigurării de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală.

20. În concluzie, a apreciat că stabilirea unui salariu de bază egal concomitent însă cu acordarea acelorași sporuri, dar calculate diferențiat nu este de natură a atinge scopul pentru care legiuitorul a consacrat principiile sus-enunțate.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

21. Față de conținutul întrebării adresate instanței supreme nu a mai fost necesară consultarea instanțelor cu privire la chestiunea de drept sesizată.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii

22. Nu au fost identificate decizii relevante pentru soluționarea sesizării.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

23. Curtea Constituțională s-a pronunțat în repetate rânduri asupra excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 și 39 din Legea-cadru nr. 153/2017, constatând că sunt neîntemeiate (de exemplu, Decizia nr. 226 din 28 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 din 20 iulie 2022, Decizia nr. 176 din 21 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 911 din 10 septembrie 2024).

X. Raportul asupra chestiunii de drept

24. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

25. Temeiul de drept al prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024. Potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024: „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

26. Conform art. 1 alin. (1) din același act normativ: „Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.”

27. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;
- c) să existe o chestiune de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

28. Evaluând elementele sesizării, pentru a stabili dacă se verifică îndeplinirea simultană a tuturor condițiilor care permit declanșarea mecanismului de unificare a practicii judiciare, se constată că prezenta sesizare îndeplinește primele două cerințe de admisibilitate, precum și pe cea de-a patra.

29. Astfel, obiectul judecării privește plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

30. Cauza în care a fost formulată sesizarea se află în primă instanță, fiind pe rolul unui complet de judecată specializat în contencios administrativ din cadrul Tribunalului Neamț, care judecă în primă instanță.

31. Totodată, problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici nu s-a statuat anterior asupra acesteia la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

32. În ceea ce privește însă condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, analizând cele statuate anterior în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, se constată că aceasta nu este îndeplinită.

33. Astfel, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să aibă ca obiect o chestiune de drept ce necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte un grad de dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării.

34. Așadar, dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, referitoare la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, devin imperative/obligatorii numai în situația în care instanța verifică și constată îndeplinirea condițiilor de admisibilitate ale sesizării cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Actul normativ în discuție nu scutește instanța de judecată de a verifica îndeplinirea condiției de admisibilitate privind existența unei chestiuni de drept veritabile/dificile.

35. Din însuși modul de formulare a întrebării reiese că aceasta vizează chiar rezolvarea raportului juridic dedus în concret judecătii și pronunțarea soluției asupra cererii de chemare în judecată, prin identificarea și aplicarea legii la circumstanțele de fapt particulare ale cauzei, prerogative care sunt și rămân în puterea suverană a judecătorului cauzei, fiind înglobate funcției jurisdicționale pe care acesta o are de îndeplinit.

36. Se observă, pe de o parte, că prima instanță nu a identificat o normă de drept a cărei interpretare necesită intervenția instanței supreme prin mecanismul pronunțării hotărârii prealabile, sesizarea făcând trimitere la situația reclamantilor, fără a fi indicat un text de lege care să permită identificarea cu ușurință a acesteia.

37. Pe de altă parte, din lectura înscrisurilor comunicate odată cu încheierea rezultă că litigiul prezintă particularități, argumentele invocate de părți necesitând o analiză a instanței de trimitere, prealabil verificării condițiilor de admisibilitate a sesizării.

38. Astfel, din analiza cererii de chemare în judecată cu care a fost sesizată instanța de trimitere rezultă, în esență, că reclamantii, încadrați în funcția de paznici/portari în cadrul Compartimentului personal de deservire și pază din Spitalul Municipal de Urgență Roman, au solicitat calcularea sporurilor permanente, prevăzute de art. 38 alin. (3) lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017, și nepermanente, prevăzute de art. 38 alin. (3) lit. h) din aceeași lege, în raport cu salariul de bază în plată, și nu în raport cu salariul aplicabil la data de 1.01.2018.

39. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept remarcă, pe de o parte, că argumentele reclamantilor au avut în vedere cazul particular al personalului prevăzut de anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 — Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, în timp ce pârâta a susținut apartenența la Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, care se regăsește în anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017.

40. Prin sesizarea adresată Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanța de trimitere nu a indicat pentru care dintre cele două familii ocupaționale s-ar impune o interpretare a dispozițiilor privind calculul sporurilor permanente și al celor nepermanente.

41. Această lămurire era cu atât mai necesară cu cât art. 38 alin. (3) lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilește că excepția de la modul de calcul al sporurilor permanente prevăzute de lit. a) se aplică numai personalului prevăzut în anexa nr. II.

42. Așa cum rezultă din jurisprudența constantă a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, completul de judecată este primul ținut să stabilească dacă există o problemă de interpretare a textului legal, care implică riscul unor dezlegări ulterioare diferite în practica judiciară, iar încheierea de sesizare trebuie să releve reflecția acestuia asupra diferitelor variante de interpretare posibile și asupra argumentelor de natură să le susțină, pentru a da temei inițierii mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de hotărârea prealabilă.

43. Prin urmare, revine instanței de trimitere obligația identificării în concret a chestiunii de drept care necesită interpretare, exprimarea punctului său de vedere contribuind astfel la a se stabili dacă problema de drept, a cărei dezlegare o solicită instanței supreme, este una reală, având vocație de a convinge, și, din această perspectivă, că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării.

44. Prin încheierea de sesizare din prezenta cauză, punctul de vedere al instanței, exprimat într-o manieră sumară, incompletă, se limitează la a prezenta opinia acesteia cu privire la modul de calcul al sporurilor în cazul trecerii dintr-o gradatie în alta, fără a expune norma de drept ce ar fi neclară sau un eventual conflict de norme, care, cel puțin în aparență, sunt în egală măsură aplicabile raportului juridic dedus judecătii.

45. Opinia instanței de trimitere apare, astfel, ca un răspuns general la susținerile contradictorii ale părților, fără a identifica o chestiune de drept aptă să primească o dezlegare de principiu, deoarece nelămuririle care vizează aplicarea legii sau care reprezintă aspecte de fapt nu pot primi o dezlegare de principiu în cadrul acestui mecanism.

46. Instanța de trimitere este cea care trebuie să stabilească norma de drept aplicabilă raportului juridic dedus judecătii, în funcție de pretențiile concrete formulate de partea reclamantă, operațiune pe care nu o poate delega, pe calea întrebării prealabile, instanței supreme.

47. Se observă, așadar, că instanța de trimitere, deși a apreciat că se impune declanșarea mecanismului hotărârii prealabile, nu a indicat în concret, cu referire la toate elementele expuse, prin raportare la obiectul cauzei deduse judecătii, problema de drept supusă prezentei examinări. Din modul în care a formulat sesizarea, aceasta nu a invocat o chestiune de interpretare a textelor de lege incidente în cauză, ci a solicitat o îndrumare pentru a gestiona soluționarea litigiului, deși interpretarea și aplicarea legii la circumstanțele concrete ale cauzei sunt atributul său exclusiv.

48. Mai mult, din lectura încheierii de sesizare se observă că ceea ce reclamantii au invocat a fost o situație discriminatorie în privința modului de calcul al sporurilor permanente și al celor nepermanente în raport cu colegi nou-angajați și cu colegi cu gradații similare, valorile de referință ale salariului fiind diferite. Răspunzând acestei susțineri, angajatorul Spitalul Municipal de Urgență Roman a arătat că diferențele se datorează momentului diferit al schimbării gradației, respectiv dacă acesta a fost anterior sau ulterior lunii la care se raportează plafonarea și că au existat erori de calcul în cazul drepturilor salariale cuvenite unui salariat cu privire la care s-a invocat discriminarea.

49. Și din aceste susțineri ale părților rezultă că soluționarea litigiului necesită analizarea unei situații particulare, prin determinarea situației premisă și apoi prin aplicarea normelor de drept incidente, atribute exclusive ale instanței de trimitere, și nu ale Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

50. Ceea ce este definitoriu pentru această procedură este dezlegarea de principiu pe care o poate da instanța supremă în legătură cu sensul normei de drept, cu cea mai adecvată interpretare a ei, atunci când este susceptibilă de mai multe înțelesuri, astfel încât ulterior, printr-o aplicare corespunzătoare din partea instanțelor, jurisprudența să capete un caracter coerent și unitar.

51. Este vorba, așadar, despre o interpretare în drept cu caracter de principiu asupra unei norme legale (îndoielnice, neclare), stabilită ca incidentă cauzei de către instanța de trimitere, aptă să ducă la dezlegarea raportului litigios, iar nu despre determinarea, în concret, a acestei norme de către instanța supremă, căreia ulterior instanța de trimitere să îi facă aplicare

punctuală la speță, întrucât nu acesta este scopul mecanismului instituit prin dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

52. Operațiunile de identificare, interpretare și aplicare a textelor de lege circumstanțelor care caracterizează fiecare litigiu, deci de realizare a raționamentului judiciar, rămân în atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea litigiului.

53. Concluzionând, noțiunii „chestiune de drept” nu îi poate fi subsumat obiectul cererii de chemare în judecată și nu se poate cere instanței supreme dezlegarea sa în cadrul procedurii întrebării prealabile, întrucât, în acest caz, „dezlegarea” ar semnifica chiar „soluționarea fondului”, ceea ce legea nu permite în cadrul acestui mecanism de unificare a practicii judiciare.

54. În considerarea argumentelor expuse, rezultă că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, în Dosarul nr. 1.877/103/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în aplicarea art. 38 și 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se impune acordarea către reclamanți a sporurilor permanente și a sporurilor nepermanente calculate la salariul de bază în plată sau la salariul de bază aplicabil la 1.01.2018.

Dacă principiul nediscriminării și egalizării impune și aplicarea sporului mai mare în plată pentru personal similar, atât în cazul sporurilor permanente, cât și al celor nepermanente.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 5 mai 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Maria-Camelia Drăgușin

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

